

1. Už jsem dost zažil, prošel nahoru i dolů
a taky jsem se nechal zlákat od náboru,
vždyť něco podepsat, to přece jde tak snadno,
jen když si zkrátím vojnu, tak ať žije Kladno!

2. Šachty a válcovny, tam, kde to voní dřinou,
valcíři, horníci a já svou vlastní vinou,
kluk chvíli po vojně urvanej ze řetězu,
když platěj' obstojně, tak to i pod zem vlezu!

R: Co nás tam takhle přišlo, co jsme měli plánů,
za první vejplatu jen džíny a pár flámů,
elita z ubytovny, dům mladých horníků (hutníků),
dvě postele, jedna skříň v malým kamrlíku.

3. Když ptáčka lapají, tka zpívají mu hezky,
dodneška slyším pána, co mluvil jak z desky:
co všechno brigádníkům, jaká zařízení,
dnes už vím dobře: nevěř, když ve smlouvě není!

4. Někteří přivykli a zůstali tam dodnes,
většina zmizela, to čas je někam odnes',
mně z města nechtělo se na vesnici domů,
tak jsem šel do hutí a k požárníkům k tomu.

R:

5. Já nechtěl do smrti bydlet na ubytovně,
znám spoustu starejch chlapů, co tak žijou skrovně,
budto se rozvedli, či nenašli tu svoji,
a byty stejně nejsou, pitím smutky hojí.

6. Tak jsem se pochlapil a z ubytovny zmizel,
ženatej sehnat byt je taky pěkná svízel,
když občas potkám známý, kteří jak já ví to,
jak je na ubytovnách, je nám trochu líto.

R: Kluků, co zastavili svůj čas v zastavárně,
nečetli nikdy od Steinbecka Na plechárně,
do práce někdy jen, ať žije sladký čtvrtek,
a z oken hospod chytaj' život, co jim utek'.